

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;...

(Τι άπαντοῦν αἱ δεσποινίδες)

ΟΘ'

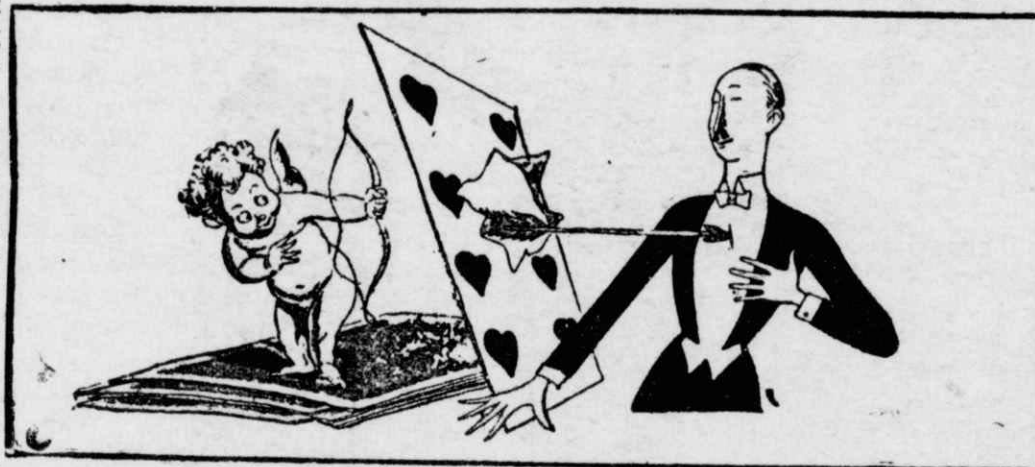
Ἡ δις «ΚΛΑΙΛΙΑ», φοιτήτρια Φιλολογίας Σχολῆς (Θεσσαλονίκη) γράφει:

«Ἀπαντώντας στὴν ἐρώτησί σου «ποιὸς εἶνε ὁ ἰδανικὸς σύζυγος», σοῦ γράφω τὰ παρακάτω:

Μοῦ φαίνεται πὼς ἡ μεγαλύτερη εὐτυχία γιὰ μιὰ γυναῖκα, εἶνε νάχη ἕναν ἄνδρα πού νά τὴν ἀγαπᾷ καὶ γιὰ τὰ σωματικὰ τῆς χαρίσματα, μὰ πὶο πολὺ γιὰ τὰ ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ τῆς χαρίσματα. Φυσικὰ πρέπει νά τὸν ἀγαπᾷ κι' αὐτὴ. Τῆ στιγμῆ λοιπὸν πού τοὺς δυὸ αὐτοὺς ἀνθρώπους, π. χ. τὸν ἄνδρα μου κι' ἐμένα, θὰ μᾶς ἐνώνῃ μιὰ θαθεῖα καὶ ἀπέραντη ἀγάπη, δὲν ἐνδιαφέρει ἂν αὐτὸς θᾶναι μελαχροινὸς ἢ ξανθὸς, ἂν θᾶναι ὠραῖος ἔξυπνος, μορφωμένος, εὐγενικὸς, δυνατὸς ἢ ὄχι. Γιατὶ, ἀπαραίτητη προϋπόθεσι τῆς ἀγάπης, εἶνε ἡ ἐκτίμησι. Τῆ στιγμῆ πού ἀγαπᾷ ἕνα ἄνθρωπο, θὰ πῆ ὅτι ὁ χαρακτήρας του εἶνε τέτοιος πού τὸν φαντάζομαι ἐγὼ ἀντάξιο γιὰ ἕναν ἄνδρα, δηλαδὴ τὸν ἄνθρωπο αὐτὸ τὸν ἐκτιμῶ. Μέσα στὸ χαρακτήρα του βρίσκονται ὄχι μόνον τὰ προτερήματα ἢ ἐλαττώματά του, μὰ καὶ τὰ γούστα του. Ἄν καὶ ἡ εὐτυχία, πολλὰ φορὲς, εἶνε ἀνεξάρτητη ἀπ' τὴ συμφωνία πού ἔχουν στὰ γούστα δυὸ ἄνθρωποι.

Τώρα θὰ μποροῦσε νά μοῦ πῆ κανεὶς: λίγες φορὲς ξεγελιόμαστε καὶ ἐκτιμᾶμε ἕναν ἄνθρωπο πού ὅμως δὲν τὸ ἀξίζει, ὅπως ἀποδειχίνεται ὕστερα ἀπὸ λίγο; Σύμφωνοι. Ὅμως, ἐγὼ τοῦλάχιστο, δὲ θὰ παντρευτῶ ἕναν ἄνθρωπο πρὶν τὸν νοιώσω καλά. Ἀκόμα καὶ πρὶν τὸν ἀγαπήσω, θὰ προσπαθῶ, ὅσο γίνεται, νά τὸν καταλάβω. Θὰ μποροῦσε τότε ἀκόμα νά

μοῦ πῆ κανένας ὅτι κάνω ὀλόκληρους λογαριασμοὺς καὶ συζητῶ με τὸν ἑαυτὸ μου, πρὶν ἀγαπήσω. Μὰ κι' ἂν δὲν κάνω λογαριασμοὺς, φίλοι μου, πάντως δὲν θ' ἀγαπήσω ἕναν ἄνθρωπο μόνον τὸν δῶ. Δὲν ἀρνοῦμαι βέβαια τὴν ὑπαρξί του κεραυνοβόλου ἔρωτα, μὰ αὐτὸς δὲν εἶνε ἀγάπη. Ἐρωτευμένος βρίσκεται κανεὶς συχνά, μὰ σπάνια αἰσθάνεται ἀληθινὴ ἀγάπη. Κι' ἕνας εὐτυχισμένος γάμος στηρίζεται πάνω στὴν ἀγάπη καὶ ὄχι στὸν ἔρωτα καὶ μάλιστα στὸν κεραυνοβόλο.

Ἡ δις «ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ» Π. (Χανιά), μᾶς γράφει:

«Ἐνας ἄνδρας μορφωμένος, τόσο πού νά τὸν θαυμάζω γιὰ τὰς γνώσεις του, εὐχάριστος στὰς συζητήσεις του καὶ πνευματώδης, ψηλὸς, καλοφτιαγμένος, μελαχροινὸς μὲ ἐκφραστικὰ μαῦρα μάτια, πάντα γελαστὸς, γλυκὸς καὶ καλόκαρδος, θὰ εἶνε γιὰ μένα ὁ ἰδανικότερος σύζυγος.

Δὲν θέλω ὠραῖα ἀλλὰ ψεύτικα κοπλιμέντα καὶ ἀνθισμένες φράσεις. Θέλω μέσα στὰ γλυκὰ ἐκφραστικὰ του μάτια, νά διαβάξω πὼς εἶμαι τὸ πᾶν γιὰ κείνον. Νὰ μὲ λατρεύῃ γιὰ νά μὲ κάνῃ νά ξεχνᾶω τίς πίκρες τῆς ζωῆς. Νὰ ἔχῃ λεπτοὺς καὶ εὐγενικοὺς τρό-

πους. Νὰ εἶνε ὑγιέστατος καὶ νά ἀγαπᾷ τὰ παιδιὰ. Νὰ μ' ἀγαπᾷ πολὺ κι' ὅταν ἔχω καμμιά στενοχώρια, νά μὲ ἀνακουφίξῃ μὲ λίγα λόγια γλυκὰ, σὰν μιὰ φίλη πιστὴ. Νὰ μοῦ διορθῶνῃ μὲ εὐγένεια καὶ λεπτότητα τὰ ἐλαττώματά μου. Ὅχι πλούσιος, γιατί ξέρω πολὺ καλά πὼς τὰ πλούτη δὲν χαρίζουν τὴν εὐτυχίαν πού ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, νέοι - γέροι, ποθοῦν.

Ἐνας ἄνδρας τίμιος καὶ ἐργατικὸς, πού νά βγάξῃ τόσα, ὅσα ἀρκοῦν γιὰ μιὰ ζωὴ μετρημένη, χωρὶς ὑπερβολικὰς πολυτελείας, νά ξέρῃ νά θαδίζει σταθερῶς τὸν ἀνώμαλο δρόμο τῆς ζωῆς, τοῦλάχιστον δέκα χρόνια μεγαλύτερός μου καὶ μὲ ἕνα ὄνομα τιμίας οἰκογενείας, θᾶναι γιὰ μένα ὁ πὶο ἰδανικὸς σύζυγος. Ἡ ἀγάπη πού θὰ αἰσθάνωμαι γιὰ κείνον, θὰ εἶνε θαθεῖα, εὐκρινὴς καὶ αἰώνια.

Τώρα ποιὸς εἶνε ὁ πὶο εὐτυχισμένος γάμος; Κατὰ τὴν γνώμη μου, ὁ γάμος ἐκεῖνος πού προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐκτίμησι πού αἰσθάνονται οἱ δυὸ σύζυγοι κι' ὄχι ἀπὸ συμφέροντα καὶ ὑπολογισμοὺς.

Ἡ δις ΜΑΙΡΗ Λ. (Ἡράκλειον-Κρήτης) μᾶς γράφει:

«Ἰδανικὸς σύζυγος, κατὰ τὴν γνώμη μου, εἶνε ἐκεῖνος πού θ' ἀγαπήσω. Κάθε κορίτσι, βέβαια, φαντάζεται ὅτι αὐτὸν πού ἀγαπᾷ, ἔχει ὅλα τὰ προτερήματα τὰ ὁποῖα κοσμοῦν ἕνα ἰδανικὸν σύζυγο. Πάντως, ὀφείλω νά σᾶς ἀνοίξω τὴν καρδιά μου καὶ νά σᾶς περιγράψω μὲ λίγα λόγια τὴν εἰκόνα τοῦ ὁποῖου πού ὀνειρεύομαι. Πρῶτα-πρῶτα τὸν θέλω νά μ' ἀγαπᾷ εὐκρινά, τίμια καὶ πιστά. Δὲν θέλω νά προσποιη-

ται μαζί μου τὸν ἐρωτευμένο, πιστὸ κι' ἀφωσιωμένον λέγοντάς μου χίλια-δυὸ γλυκόλογα κι' ὕστερα νά πηγαινῆ νά γλεντᾷ μὲ ἄλλες γυναῖκες. Ἄ! ὄχι, ὄχι, αὐτὸ δὲν τὸ θέλω. Δὲν μὲ νοιάζει ἂν εἶνε ξανθὸς ἢ μελαχροινὸς, φθάνει νά εἶνε γλυκὸς, νά μοῦ φέρεται μὲ εὐγένεια, νά μὴ μὲ προσβῶλῃ μπροστὰ σὲ ἄλλους ἀνθρώπους, γιατί αὐτὸ δεικνύει θαρραρότητα ψυχῆς. Νὰ ἔχῃ μιὰ καλὴ θέσι, οὕτως ὥστε ὁ μισθὸς του νά μὴ ἀρκῆ νά ζοῦμε κανονικά, χωρὶς στερήσεις, νά εἶνε γενναῖος ὥστε νά αἰσθάνωμαι τὴν προστασίαν τοῦ ὅταν βρίσκωμαι κοντά του.

Λοιπὸν, ἀγαπητὸ μου «Μπουκετάκι», αὐτὸς εἶνε ὁ ἄνδρας πού ὀνειρεύομαι, καὶ σοῦ ὀρκίζομαι ὅτι, ἔάν τὸν γνωρίσω καμμιά μέρα, θὰ τοῦ εἶμαι ἡ πὶο πιστὴ κι' ἀφωσιωμένη σύντροφος τοῦ βιοῦ του, χωρὶς τὴν ζωὴν μας νά ἐπισκιάσῃ οὔτε ἕνα συννεφάκι. Θὰ προσπαθῶ μὲ τὴν ἀγάπη μου καὶ τὰς περιποιήσεις μου νά διαλύω κάθε στενοχώρια πού θαραίνει τὴν ψυχὴ του.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: ἄλλαι ἀπαντήσεις